стиф. в тоф се ми ядове, бере ти стана, възви най подмрф. беря оная никата, намдрвам се в' чесвет, бра оная до два часа. беря грдхове, грф. ще му берещ грдхт като го оставаш тъй грдхо ке му берещ. В. 56.
шф се, грдхувам се, бизмдчвам се. беря кехари, набирам платното в' кранищата. беря му гриха ти. грижа се за него. беря му тиха, тури тъй я сит му тиха брата. в. богородичен хлеб.
грижа, касавет, гайле, дердове, ядове; скрбф кахари беря.

Беря се гл. възвр. ~~Зъ~~ бере се свет, що свет се бере на тоз панаир. берят се тамо. берем се, берем и нищо. бере се моме багликъти. М. 129. се берет млади мъжи и жени. М. 515.

Беря си, с' дат. ако ме студено, бери си хлад за главоска.

Беса, арн. дума. бесата бес, арнаутин бесе даде ли умира ама не я предстъпва. тарола, вдрна рвт. някои мислят че бесе е от славенското бесѣдити, що то и означава бесѣдим, както и сѣдити им българи.

Бесѣдим. гл. ср. неопр. в. бесѣдувам.

Бес — предл. без. така изговарян в' сложенията с' думите които започват от к. п. ц, ч. изговаря се а ~~Ъ~~ то и пише се с. Затова търси ~~в' кои~~ думата с' без.

Бесеме (то) храненик, ца, че.

Бесолен, лна, о, — н (чта) в. безсолен.

Бесточетен, тна, о — н (чта) безчестен, безпочтено уредие. Р. 30.

Бестрага, нар. без траг, без дрв.: нека и де бестраги, да ида да се не види, да му се не ~~види~~ знае дирята. в. траг, трагъ.

Бет, прл. неизм. 1) извън мярката, инрок, халтав, хаптал, бастал, непомерен. бет бой. 2) грозав, грозен, непривичен: бет ти стои в' слага та. употрдява се и в' сложни някои думи, като

Бет ренг и бет ренгиян, цвет или шар, който не си по приликата, няма вкус.

~~Бет хуй не на~~

Бетер, прл. неизм. 1) извън ревен. 2) по лошав по нехвепит, по зъл, по — проклет: бетерден бетер; той е по-бетер, по лошав.

Бетонка (та) неопр. раст. благовонно, полезно от частника, употрдявано вместо чай. Старо буквица груч. чеброк.

Бехар, в. бахар.

Бецо! Бецо! така мамят или вабят овцитф.

Беч, Виена.

Бечки, а, о, Виенски.

Бечия (та) кой живее или търгува с' Виена.

Бетледисвам, увам, гл. дл. и непропувам, нанквам, говоря някому тарлен, восадни, извънпъти, неомдрени думи.

Бечва (та) 1) крачол, подколенник, тозлук, колчик. 2) калец, калца, калцун, чорап.

Бечви мн. 1) гащи, чекшири, дизии, пантури, потури. 2) калци, тозлуци.

Бечвище (то) потури, тесни гащи: Ситф полчиня шалвари, моето аро бечвища. М. 279.